

denne Obergangstid at foretage nogen Forhøielse af Brændevinsafgiften. Det er en Synsmaade, som vistnok vil deles fra alle Sider, ogsaa fra den Side, som holder paa Brændevinsafgiftens Forhøielse. Derimod antager jeg, naar de omtalte første 5 Aar fra 1ste April dette Aar ere udløbne, at man da fra alle Sider vil tage under Overveielse, vil mødes i at tage under Overveielse en meget betydelig Forhøielse af Brændevinsafgiften, ikke en Forhøielse af den Art, som har været foreslaaet fra Regeringens og Landstingets Side tidligere, og som i Virkeligheden kun vil virke til Brændevinsens Fordyrkelse for Menigmand uden at formindste Brændevinsdriktningen i Danmark, men en Forhøielse i samme Omfang som den, der finder Sted i Sverig og Norge, hvor jo Tolden er mellem 60—90 Dre, medens den her er 18 Dre. Jeg antager, at man vil her i Landet kunne komme til en Forhøielse af Afgiften paa Brændevin til 75 Dre. Men det er et Fremtidsspørgsmaal som bemærket, og det vil ikke kunne gaaes i Betragtning ved nærværende Lovs Behandling som Kompensationssemne af den Grund, jeg har nævnt. I en temmelig nær Forbindelse, skjøndt ikke i nogen nødvendig Forbindelse dermed, staar Spørgsmaalet om en Olskat, hvorved jeg selvfølgelig ikke siater til Stat paa almindeligt Ol og heller ikke til Stat paa bayerisk Ol som saadant, men til en Skat af den Art, som Folketinget tidligere har udtalt sig for, nemlig paa stærkere Ol i Forhold til deis Styrke, saaledes at de første 2 pCt. Alkohol af alt Ol var frit, og det øvrige blev bestattet efter sin Styrke. Daaen en saadan Skat vilde virke i samme Retning som en meget betydelig Forhøielse af Brændevinsafgiften, nemlig til at formindste Oldriftnings skadelige Virkninger, idet den vilde bevirke, at bayerisk Ol, der nu er meget stærkt her til Lands, stærkere vistnok end det bayeriske Ol, der i Almindelighed drikkes i det Land, hvorfra det egentlig stammer, Tydskland, vilde blive noget lettere, uden at tabe sin Værdi for dem, der nyde det. Jeg nævner disse to Spørgsmaal, fordi de nødvendigvis paatrænge sig i Forbindelse med Spørgsmaalet om en Toldreform, og skjøndt det ikke er umuligt eller bestemt kan afvises, at man kunde vedtage en Olskat af den omhandlede Art uden at vedtage en Forhøielse af Brændevinsafgiften, ved jeg ikke, hvorvidt dette Thing vil stille sig anderledes til denne Sag, end det har gjort i de senere Aar, hvor det jo har været mindre tilbøieligt til at vedtage en saadan Skat, end det har været nogle Aar tidligere. Men ogsaa dette vil jo kunne

være Gjenstand for nærmere Overveielse i et Udvalg. Et Spørgsmaal, som vilde have stor Betydning, dersom man kunde komme til det, men som frembyder overordentlige finansielle Vanskeligheder, er Spørgsmaalet om en Suffertold. Jeg skal ikke her komme ind paa Spørgsmaalet om den lille Lov, som var til Forhandling umiddelbart forud for dette — om jeg tør sige dette, thi der blev rigtignok ikke sagt Noget om denne Lov — jeg anser det for meget heldigt, at man lod denne Lov gaa uden videre til Udvalg, hvor den jo vil finde sin Overveielse i Forbindelse med nærværende Sag — men hvad jeg vilde anse for den ønskeligste Løsning af Sukkerspørgsmaalet saa vel med Hensyn til Tolden som ogsaa lige overfor de Interesser, der her gjøre sig gjældende fra forskellige Sider, og som f. Ex. i Foraaret ogsaa kom til Orde her i Salen, det vilde være, om man kunde gaa til en Nedsættelse af Suffertolden i det Hele. Derigennem vilde Sukkerforbruget stige, og derigennem vilde den indenlandske Sukkerdyrkning faae et større Marked. Men det frembyder som bekjendt overordentlige finansielle Vanskeligheder, eftersom hver $\frac{1}{10}$ Dre af Suffertolden repræsenterer 100,000 Kr. Dog tror jeg, at der vilde være Aarsag til om ikke i Forbindelse med nærværende Lovforslag, saa dog selvstændig at tage under Overveielse, om man ikke burde nedsætte Suffertolden uafhængig af det øvrige Toldreformspørgsmaal omtrent med Krigsskattens Beløb og tilveiebringe den fornødne Kompensation gennem en Olskat af den Art, jeg nys omtalte. Det er et Punkt, jeg vil henstille til Overveielse, men ikke som Noget, jeg vil anse for rigtig at bringe i Forbindelse med Spørgsmaalet om Toldreformen. Dels kan det godt løses i og for sig uafhængigt deraf, dels vil det let paa Grund af den store Betydning, det har baade i den ene og i den anden Retning, bringe den øvrige Toldreform i Fare. Jeg vil slutte med at udtale det Haab, at det maa lykkes Udvalget inden alt for lang Tid at bringe et Arbejde til Veie, som vil kunne finde et saadant Bifald og en saadan Tilslutning fra de forskellige Sider i Samfundet, som følge Toldspørgsmaalet med saa levende Interesse, at man vil erkjende, at der derigennem gives et godt Grundlag for en Afgjørelse deraf, og at man ogsaa fra Regeringens og Landstingets Side vil stille sig saaledes til Sagen, at der vil kunne ventes at komme Noget ud af den.

Finantsministeren (Est rup): Naar jeg strax tager Ordet, er det selvfølgelig ikke for at komme ind paa Enkelthederne af det